

DIT IS GEEN HR

Lezers over *Dit is geen HR*

'Bob zei het van tevoren al: "Dit is geen deel 2 van *HR met ballen*". En dat klopt. Dit is geen HR. Dit is Bob. In optimale forma. Puur en zonder filter, soms rauw, met regelmaat rebels, vooral menselijk en ietwat chaotisch. Zoals zijn columns, zo is dit boek. Je vraagt je af waar het toe leidt, en wordt vervolgens verrast met een wijze les. Niet belerend, maar vanuit het hart. Echt. Als de boodschap dat je goed voor elkaar moet zorgen (ook op de werkvloer, nu nog niet overkomt, dan weet ik het ook niet meer. Dit boek is hartverwarmend en duidelijk Bob. En Bob, dat is een fijne vent! Wat een mooie creatie heb je opgeleverd.'

Roy van den Anker – Trainer How Company

'Dit boek is precies wat ik nodig had! Het geeft een andere kijk op het HR-vak en zorgt dat ik weer geïnspireerd ben om nieuwe dingen te proberen. Bijna was ik bang dat HR mij te weinig uitdaging bood, dat ik toe was aan iets nieuws, maar met dit boek kan ik er weer een paar jaar tegenaan. Directieleden en managers pas maar op: heeft jouw HR-professional dit boek gelezen, dan kan je ervan uitgaan dat het gaat schudden in je organisatie!'

Marjoleine Voerman-Haisma – HR Business Partner Gilde Groep

'*Dit is geen HR* is een literair meesterwerk – het prikkelt als mentale porno, op de best mogelijke manier. Intrigerend, vermakelijk én ontroerend tegelijk. De scherpe inzichten, originele tips en rake observaties maken het tot een boek dat blijft hangen. Complimenten voor de schrijfstijl, het literaire talent en de kennis die op elke pagina voelbaar is. Een schot in de roos – en absoluut een boek om cadeau te doen.'

Floris Wouterson – slaapexpert en auteur van de bestseller Superslapen

'Bob schrijft op zijn kenmerkende manier weer heerlijk over HR-inzichten. Het laat je nadenken over wat je hebt verweven in je dagelijkse werkzaamheden. Bijvoorbeeld 'Doe iedere week iets wat je eigenlijk niet wilt, voor je eigen groei.' Hmm, zo had ik het nog niet bekeken.'

Patricia Monteny

'Verfrissend en prikkelend boek dat je flink opschudt. Zeegers schrijft niet alleen met humor, lef en een flinke dosis realiteitszin over wat – in dit geval – HR niet is. Hij schuwt het niet om zich kwetsbaar op te stellen, en maakt juist hierdoor nog meer impact, ook als dat confronterend is. Een aanrader voor iedereen die HR wil vernieuwen en niet bang is om heilige huisjes omver te werpen.'

Cathy Notenboom – Dejonghe HR-adviseur Tragel

'Leest als een trein door de vele herkenbare situaties. Daarbij wordt de vinger precies op de zere plek gelegd. Leerzaam en verrijkend! Een boek dat je wakker schudt en bij de les houdt! Ik hoop dat je na dit boek niet stopt met schrijven :-).'

Alexandra van den Herik – Casemanager Herik

'HR zoals je het nog nooit hebt gelezen – een managementboek dat erin gaat als koek. Het leest heerlijk weg – alsof je door de bladzijden glijdt – en toch zit het bomvol wijze lessen, praktische tips en verrassende weetjes waar je écht iets aan hebt. Dus geen droge kost over beleid en protocollen, maar een frisse out-of-the-box kijk op HR die inspireert en motiveert.'

René de Peuter – Alliantiemanager De Goudse

'Wat een heerlijk boek weer – dit is er écht een naar mijn hart. Heerlijk onconventioneel en recht voor z'n raap. Het boek staat bol van persoonlijke ervaringen en ontboezeringen, doorspekt met humor en een taalkundige virtuositeit waar menig schrijver jaloers op zou zijn (ik wel in ieder geval). Die persoonlijke verhalen, inclusief trauma's, worden op meesterlijke wijze omgezet in wijze levenslessen, krachtige statements of vernuftige metaforen die naadloos aansluiten bij werkgerelateerde – en met name HR-gerelateerde – thema's. Echt: meesterlijk geschreven weer! Maar nu zit ik wel met een dilemma ... welk boek geef ik voortaan cadeau als relatiegeschenk: *HR met ballen* of *Dit is geen HR*?'
Raymond Tuerlings – HR-director Hydro Extrusion Benelux

'Een managementboek dat meer wegheeft van een heerlijk weglesboek, waarbij het jammer is als je het uit hebt. Je zit er zo in dat je eigenlijk door wilt blijven lezen. Mijn complimenten, het is je weer gelukt.'

Nicola Tesselaar – Pavo

'Wat een heerlijk boek is dit! Lekker vlot geschreven en Bob Zeegers neemt geen blad voor de mond. Rebels, eigenzinnig en vol humor en zelfspot. Aan de hand van korte anekdotes, veel citaten en andere bronnen neemt hij je mee in zijn hersenspinsels. Feest der herkenning, want altijd maar denken dat je de enige bent met kronkels in je kop is niet gezond. Fijn dat iemand ze gewoon durft op te schrijven. Dat voelt minder alleen. Een must have voor iedereen die verder durft te kijken en te denken.'

Barbara Zeilstra – Talent & Cultuur medewerker Mad Science

'Wat was dit boek makkelijk leesbaar. Stukken interessanter dan al die saaie dikke boeken die je vertellen hoe je iets 'moet' doen. Nee, dit boek staat vol met grappige, treffende anekdotes. In eerste instantie denk je: waar gaat dit heen?, maar dan blijkt de anekdote doel te treffen. Dit boek zou ik zelfs op vakantie als ontspanning mee willen nemen.'

Joyce de Boer – Bava Light Concepts

'Een boek dat je steeds sneller gaat lezen omdat je ermee aan de slag wilt gaan!'

Edwin van den Akker – HR-manager Asian Food Group

'Superboeiend boek, vlot geschreven en doorspekt met voorbeelden. Het leest daarom veel plezieriger en makkelijker dan een gemiddeld managementboek. Bovendien daagt het boek je uit en zet het aan tot nadenken. Een extra prikkel is dat ieder hoofdstuk wordt afgesloten met een 'reflectiemoment' zodat je meteen voor (en met) jezelf een actie kunt afspreken. Must-read voor alle HR-strijders om je skills en je business op een hoger plan te krijgen!'

Monique van der Sluis – HR Business Partner

'Fantastisch boek! Leest lekker weg en het is zo heerlijk pragmatisch. Verschillende keren in een deuk gelegen vanwege alle leuke anekdotes over onder andere de oerkreetvogel uit Amersfoort en de rokjesman. Zeker een aanrader voor HR-professionals, maar ook management. Zie nu al uit naar je volgende boek.'

Yvonne Koning – HR Generalist

'Een boek dat je vlot leest, waarbij je soms hardop kan lachen en soms even moet slikken. Kwetsbaar en luchtig tegelijk. Vol met fijne tips waarmee je gelijk in de (HR-)praktijk aan de slag kan.'

Sietske Hijlkema – HR-adviseur

'Vanaf de inleiding sleurt dit boek me mee, bij jou heb ik altijd het gevoel dat we op de middelbare school zitten en iets gaan uitvreten.'

Marion Schepers – Ondernemersadviseur StartersCentrum Limburg | creatieve schrijver

'Hét HR-boek dat je moet lezen. Leest lekker makkelijk weg, maar staat toch vol met heel waardevolle tips. Waarschuwing: niet voor tere zieltjes. En als je liever alles precies doet zoals het heurt, is het ook geen aanrader. Bob zegt namelijk onverbloemd waar het op staat. Of je nu werkt in HR, of dat je manager of adviseur bent, het kan niet anders dan een feest der herkenning zijn. Topboek!'

Pauline Miedema – eigenaar de zebra-fabriek

'De tering, hé. Wat leest dit boek lekker. Ik had een gevoel dat ik al jaren niet heb gehad, ik las vroeger heel veel Baldacci en Grisham. Page turners. Die thrillerschrijvers zijn daar meesters in. Ik had dat gevoel nu weer. En dat bij een managementboek.'

Reinier van Eijk – HR AI-specialist

'In zijn nieuwe boek gaat Bob verder waar hij in het vorige gebleven was, maar dan in de overdrive! Zo'n persoonlijk HR-boek heb ik nog nooit gelezen. Als je niet oppast, lees je het in één ruk uit. Maar dat raad ik je niet aan, want op elke pagina wordt je wel tien keer een spiegel voorgehouden. Een boek voor iedereen die eindelijk aan de bak wil met betere HR.'

Marco de Zeeuw – eigenaar HR Navigator

DIT IS GÉÉN HR

(of
stiekem
wel)

11 REBELSE REGELS VOOR
EEN HR-REVOLUTIE

BOB ZEEGERS

VANDUUREN
MANAGEMENT

INHOUDSOPGAVE

H1: Lees dit boek als je klaar bent voor een **HR-revolutie**

Dit is niet het zoveelste boek over HR. Het is een opstand tegen middelmatigheid. Een ode aan de randjes-opzoekers. Een vuist tegen de zesjescultuur. Duik in de wereld van briljante buitenbeentjes als Jackson Lamb, punk-icoon John Lydon en andere rebellen die de gebaande paden mijden. Vanaf vandaag weiger je genoeg te nemen met 'goed genoeg' en ga je de barricaden op voor betere HR.

13

H2: Elf onmisbare **HR-les**sen van een dode hond

Wat kun je over HR leren van een dode hond? Alles. Terwijl 99 procent van de managers vasthoudt aan zielloze processen en regeltjes, onthult dit hoofdstuk de naakte waarheid over loyaliteit, leiderschap en menselijk gedrag. Ontdek de elf onorthodoxe lessen van een viervoeter die elk HR-handboek naar de prullenbak verwijzen en ervaar waarom succesvolle leiders denken als hondeneigenaren, niet als managers.

19

H3: Klotsoksels en de zoete pesterswraak

Van natte oksels tot pijnlijke herinneringen – dit hoofdstuk sleurt je onverbiddelijk de wereld van pesten binnen. 500.000 medewerkers worden jaarlijks gepest en dit kost bedrijven 2,3 miljard euro aan verzuim alleen. Ontdek veertien meedogenloze anti-pestmethoden die korte metten maken met dit verwoestende gedrag. Maar vergeet niet de wijsheid van Mandela: echte vrijheid begint pas wanneer je je wraakzucht loslaat en verder gaat.

51

H4: AI. Nachtmerrie of Red Bull op steroïden?

AI is niet de toekomst, het is NU. En het is wild. Ga jij voor de rode of de blauwe pil? Terwijl jij twijfelt, nemen AI-systemen elke seconde al tientallen beslissingen in jouw bedrijf. Je concurrenten pikken het beste talent in terwijl jouw rapporten irrelevant worden. Dit hoofdstuk legt HR genadeloos op de AI-pijnbank. Ben jij klaar voor de wederopstanding van HR? Geef in één klap je werving, selectie, rapportages én strategie een turbo-injectie. Zet jij AI in als superkracht of blijf je als eeuwige twijfelkip achter met verouderde methodes? Wat je ook kiest, er is geen weg terug.

75

H5: Dansende getallen

Geef me jouw verzuimcijfer en ik vertel je wat er écht aan de hand is in jouw bedrijf. Ontdek hoe je met een paar simpele HR-cijfers het verschil maakt tussen failliet gaan of miljonair worden. Verander van stotterende getallenalfabeet in een strategisch businesspartner die met keiharde cijfers zelfs de meest financieel gedreven directeuren overtuigt. Want getallen liegen niet maar vertellen een verhaal dat jouw organisatie niet langer kan negeren.

107

H6: Waarom je maar beter sterallures kunt ontwikkelen

Weg met de brave, glad geplamuurde HR-aanpak vol verstikkende regeltjes. Het wordt tijd voor wat sterallures. Leer van Prince waarom passie onmisbaar is in de HR-studio. Ontdek wat valse noten, spuugbelletjes en titanium rietjes kunnen doen voor jouw groei als HR-fenomeen. Ervaar hoe je met Oblique Strategies de superster wordt uit je vakgebied en hoe je met vijf simpele vragen HR-klassiekers componeert. Want waarom zou je middelmatig blijven als supersterren aantonen dat juist hun onaangepaste gedrag het grootste succes brengt?

127

H7: Nostalgische natuurkundige tijdreis onzin

Vergeet heimelijke fantasieën over tijdreizen en alternatieve levens. De enige realiteit is het hier en nu. Dit hoofdstuk onthult hoe natuurkundige principes je HR opschudden. Ontdek hoe je met een beetje wetenschap alle turbulentie in je organisatie verklaart. Waarom burn-out vooral een media-epidemie is en hoe algoritmes je visie beperken tot een laserstraaltje in een donkere kamer. En waarom de paus ooit tien dagen uitgumde – een handige truc voor als je manager hetzelfde probeert. De sleutel? Geen tijdreis, maar alleen de moed om vandaag dat ene kleine ding te veranderen.

159

H8: Beter presteren door de regels aan je laars te lappen

Waarom gaan Finse kinderen maar vier uur per dag naar school? Hoe komt het dat ze vooral in bomen klimmen en toch beter presteren dan Nederlandse schoolkinderen? Waarom wordt je bedrijf succesvoller als de postkamermedewerker gewoon mag aansluiten bij het directieoverleg? Skip je voortaan ook alle nutteloze vergaderingen, zonder productiviteitsverlies? Zie jij de gorilla die al jaren door je kamer danst?

169

H9: Over je handen plassen en andere belangrijke sportlessen

Denk je dat succesvol zijn zonder zweten kan? Vergeet het maar. Dit hoofdstuk ontmaskert de sprookjes van moeiteloze overwinningen. Het onthult wat topsporters allang weten: er zijn geen shortcuts, ook niet in HR. Waar sportkampioenen obsessief bezig zijn met telkens iets verbeteren, kiezen veel HR-professionals voor 'ik vind het wel best'. De verrassende waarheid? Met slechts één procent verbetering per keer kan ook jij domineren in je vakgebied – geen obsessie vereist, alleen toewijding.

189

H10: De zeven wetten van HR-magie

De eerste versie van Tolkiens *'De Hobbit'* werd afgekeurd: te saai en zonder avontuur. Hoe zit het met jouw HR-beleid? Draait dat vooral om spreadsheets, procedures of geneuzel? Verlaat dan je anonieme en net iets te comfortabele kantoortuinleventje en ga op een HR-queeste tegen het boze corporate oog. Word jij een legendarische HR-held door de zeven magische HR-wetten toe te passen?

219

H11: Ondernemen alsof de duvel je op de hielen zit

Wat hebben succesvolle ondernemers als Elon Musk, Anna Wintour en Thomas Edison met elkaar gemeen? Ze doen het tegenovergestelde van wat anderen normaal vinden. Ze zijn dol op fouten, omarmen hun beperkingen, ontslaan rustig alle medewerkers en staan vooral nooit stil. Ze ondernemen alsof de duvel ze op de hielen zit. Twaalf confronterende lessen die bewijzen waarom 'normaal' de snelste route naar irrelevantie is.

237

Dank 261

Bronnen 263

Je hoeft niet gelijk het hele boek te lezen om contact met me te leggen of om direct aan de slag te gaan. Op de volgende pagina staan alvast wat cadeautjes voor je klaar.

LEES DIT BOEK ALS JE KLAAR BENT VOOR EEN HR-REVOLUTIE

John Lydon, voormalig zanger van de punkband The Sex Pistols, werd ooit door zijn platenmaatschappij gevraagd met zijn nieuwe band P.I.L. (Public Image Limited) een liefdesliedje te maken. Niet dat de platenmaatschappij daar heel veel zin in had. Want P.I.L. was allang door hun platenmaatschappij afgeschreven. Te lastig, te veel drugs, te veel narigheid, te weinig commercieel succes. Maar er waren nog wat contractuele verplichtingen en misschien dat een leuk liefdesliedje iets van de verliezen zou goedmaken?

Maar P.I.L. was niet van plan zich te verlagen tot het soort pulp dat hun geldbeluste platenbazen van hen vroegen. Daarom schreef John uit nijd het nummer 'This is not a lovesong'. Een catchy nummer met een heerlijk rifje, waarin hij maar liefst 44 keer zegt dat het echt geen liefdesliedje is waar je naar luistert.

Zijn 'liefdesliedje' werd zijn grootste hit ooit. Tot zijn eigen verbazing en die van de platenmaatschappij. Want het was het meest tegendraadse, hatelijke nummer uit zijn toch al behoorlijk scherpe oeuvre, dat ooit begon met punkhits als 'God save the Queen' en 'Anarchy in the UK'.

Toen ik op zoek was naar een goede titel voor mijn nieuwe boek, luisterde ik toevallig naar dit nummer. En ineens viel alles op zijn plek en wist ik dat mijn nieuwe boek *Dit is géén HR* zou gaan heten. Want ik wilde geen *HR met Ballen deel twee* schrijven (*HR met Ballen* is mijn vorige boek). Alles wat ik hierover wilde zeggen, heb ik wel geschreven.

Ik wilde ook niet per se een boek voor jou als lezer schrijven. Dat klinkt misschien een beetje onsympathiek, maar zo bedoel ik het niet. Ik wilde namelijk vooral een boek schrijven dat ik zelf zou willen lezen.

Ik lees al jaren iets meer dan vijftig managementboeken per jaar. Vaak staan managementboeken vol met stappenplannen en lijstjes. Op zich niets mis mee, maar zo'n boek wilde ik niet schrijven. Want de meeste van die managementboeken beklijven niet echt, bij mij niet

tenminste. Ik lees ze, ben soms even heel enthousiast, maar vaak blijven dingen dan toch min of meer zoals ze zijn en doe ik meestal weinig meer met al die stappenplannen. In plaats daarvan wilde ik een boek schrijven met lessen waar ik de afgelopen decennia wél iets aan heb gehad. Lessen die ik wél heb toegepast, die me echt aan het denken hebben gezet. Lessen die je soms elke dag opnieuw even tot je wilt nemen, omdat ze niet naar binnen glijden als een hapje gemakkelijk vanille-ijs, maar waar je gewoon net even iets langer op moet kauwen om de complexe smaak in al zijn glorie te kunnen beleven.

Daarom dacht ik dus: wat nu als ik een boek schrijf dat ik zelf graag zou willen lezen? Waarin lessen staan die je leven kunnen verrijken? Zou het dan zo kunnen zijn dat ik niet de enige ben? Is het dan misschien automatisch een boek dat jij ook zou willen lezen? Maar dat was het niet alleen. Ik wilde ook een boek schrijven dat een pleidooi is tegen middelmatigheid, tegen de zesjescultuur, tegen 'ik vind het wel goed zo' of 'meer dan je best kun je niet doen'. Maar ook tegen al die zelfbenoemde goeroes die roepen dat je met vijf minuten inspanning maximale resultaten kunt bereiken.

TIJD VOOR EEN REVOLUTIE?

En daar hield het niet op. Ik wilde een boek dat in opstand komt tegen alle braveriken die voor mij en jou wel even bepalen wat je wel of niet mag vinden of mag doen, tegen de algoritmes die bepalen wat je moet kijken of zien, tegen meningen waar je niet op zit te wachten, tegen de pestkoppen uit het verleden en de toekomst. Tegen de stomme regeltjes waar we ons aan moeten houden, tegen achteloosheid, tegen onzorgvuldigheid, tegen alles wat onlogisch of oneerlijk is, tegen ...

Dit boek gaat daarom ook niet per se alleen maar over HR, maar ook over management, ondernemerschap, leiderschap en ja, misschien wel over het leven zelf. Over wat ons drijft als mens.

Neem bijvoorbeeld Jackson Lamb

Zijn haren zijn al maanden niet gewassen en hangen vlassig om zijn vettige bril. Over zijn gruisige, ooit witte blouse, draagt hij een beige beschimmelde potloodventersjas, die vol zit met ondefinieerbare fastfoodrestanten.

In het gezelschap van belangrijke Engelse mensen – meestal zijn meerderen – spelen zijn ingewanden ineens op, waarbij hij zich zonder gêne van zijn meest stinkende kant laat

horen, extra aangespoord als hij zich in een kleine ruimte bevindt, zoals een auto met chauffeur of een lift.

Ooit was hij een briljante spion en hij is zelfs een veteraan uit de Koude Oorlog, maar nu is hij uitgerangeerd en leidt een groepje MI5-spionnen in een buitenwijk van Londen.

Stuk voor stuk gevallen spionnen die, net als hij, iets onvoorstelbaar doms gedaan hebben, zoals slapen met de vrouw van de ambassadeur of een map met staatsgeheimen in de metro laten liggen. En hij doet geen enkele poging baas van het jaar te worden. Want zijn medespionnen zijn nogal nutteloos, vindt hij.

‘Ik heb aambeien waar ik meer aan heb dan aan jullie,’ zegt hij als twee medewerkers weer eens een opdracht verknallen. En zo scandeert hij nogal bruto en vol onderkoelde grappigheid, op sokken vol met gaten door het leven.

‘Oh ja, ik ken jou toch? Jij bent degene die elke morgen de hondenpoep opruimt in het park,’ zegt hij nogal provocerend tegen een boze geheim agent die hem dwarszit.

En als die geheim agent dan last krijgt van zijn mannelijke hormonen en een beetje begint te dreigen, dan voegt hij eraan toe: ‘Pas maar op, ik vloer je nog met mijn wimper.’

Dat is dus Jackson Lamb, de briljante hoofdrolspeler van ‘Slow Horses’, wat mij betreft een van de beste series die ik de afgelopen jaren heb gezien.

Deze Jackson Lamb is een van mijn helden. Want ik heb een zwak voor mensen die de randjes opzoeken. Altijd al gehad. Ik vermoed, of nu ja, eigenlijk weet ik dat wel zeker, dat het komt omdat ik zelf regelmatig de randjes opzoek.

Daarom gaat dit boek ook over mijn helden. Dat zijn vaak de rebellen, de andersdenkenden, de mensen die het oneens zijn met de mening van de massa. Het zijn bijzondere mensen die niet accepteren dat de dingen zijn zoals ze zijn en blijven peuren tot ze een oplossing hebben gevonden.

Dit boek gaat ook over de uitvinders, de artiesten en zelfs over de mensen die elke ochtend om vijf uur opstaan, zodat ze tijd voor zichzelf hebben of iets kunnen leren, over dieren en alles uit de natuur wat een weg vindt om te overleven, over muziek en over kunst. Eigenlijk alles waarover je je kunt verwonderen en verbazen. Over schoonheid in kleine alledaagse dingen, over magische wezens, over tegendraads zijn, over een tegengeluid vormen, en ja, dus zelfs over anarchie. Waarmee we weer terug zijn bij de punk John Lydon.

Waarom? Omdat meelopen in de massa, hetzelfde doen als de rest, je niet bijzonder zal maken. Omdat het je hoogstens een risicoloos bestaan zal opleveren, waarbij je 's avonds lekker wegzapt bij de zoveelste Netflix-serie die niets toevoegt aan je leven. Want nee, als risicomijdend grijs muisje loop je geen enkel risico, en je loopt ook nooit uit de pas. Maar het enige wat je dat uiteindelijk oplevert, is dat je aan de kant zit terwijl je ook uitbundig had kunnen dansen.

Misschien denk je nu: maar Bob, ik wil het helemaal niet anders doen. Ik ben tevreden met mijn leven zoals het is. Als dat zo is – en ik bedoel: als dat ook écht zo is –, geef dit boek dan gewoon aan iemand anders. Want dan is dit boek waarschijnlijk niets voor jou.

Maar als je maar een klein beetje twijfelt, of als je van een zesje of een zeven een acht of zelfs een negen of tien wilt maken, of als je gewoon nieuwsgierig bent naar wat ik heb geleerd en wat ik allemaal met je wil delen, ga dan gewoon lekker lezen en wie weet, voeg je een paar kleine dingen toe aan je dagelijkse routine, je werk als HR-strijder of als betere manager of ondernemer. Of als mens, als partner, als vader of moeder, als vriend of vriendin of als medemens. Of gewoon als vreemde die voor een ander opstaat in de bus of die persoon die vriendelijk glimlacht tegen een vreemde.

Al is het maar één ding dat je opsteekt uit dit boek en al is dat maar 1 procent verbetering, dan is dat misschien toch al meer dan genoeg. Hoe dat komt, leg ik je nog uit in het hoofdstuk met lessen uit de sport.

ROUTE RECHTDOOR

Nog één laatste ding. Want voor het geval je dat nog niet doorhad, is dit niet per se een boek over HR. Ik ben namelijk in de eerste plaats vooral marketeer, econoom, ondernemer, wijsneus, eigenwijs, autonoom en dus een beetje rebels. Ja, zelfs nu ik al bijna halverwege de vijftig ben en behoorlijk grijs. En juist dat wil ik met je delen. Dingen die ik allemaal niet kwijt kon in mijn eerste boek *HR met Ballen*.

Ik vind bijvoorbeeld dat je elke week iets moet doen waar je een beetje van walgt, iets wat je tegenstaat. Bijvoorbeeld door bewust iets te lezen waar je de kriebels van krijgt. Een alt-right-wing columnist uit Amerika zorgt bij mij bijvoorbeeld instant voor allergische reacties. Net als al te wokistisch geleuter. Toch lees en kijk ik ernaar, om mezelf scherp te houden, mezelf vragen te stellen, zoals: Waarom vind ik eigenlijk wat ik vind?

Want je mag best een mening hebben, maar dan wel een die je een beetje onderbouwd hebt door je in dat onderwerp te verdiepen. Ik waarschuw daarom alvast dat er ook een paar tegendraadse dingen in dit boek staan. Ik twijfel ook of er iets van een rode draad in zit. Sommige dingen zullen elkaar zelfs ronduit tegenspreken. Soms leer ik meer van dingen die me tegenstaan, dan van dingen die gelijk in mijn *happy zone* zitten. Ik kan je van harte aanbevelen dat ook te proberen.

Mijn vader verwoordde het toen ik ging trouwen als volgt: 'Bob heeft de neiging nooit de makkelijkste weg te kiezen, eigenlijk kiest hij altijd voor een route rechtdoor de velden, door diepe sloten en over hoge bergen. Laat hij zich daardoor ontmoedigen? Nee, zeker niet. Hij komt altijd op zijn bestemming en meestal is hij er eerder dan de rest.'

De grap is: voor mij is die route rechtdoor de velden uiteindelijk eigenlijk altijd het makkelijkste. Ook al lijkt dat onderweg vaak niet zo. Ik vermoed dat als ik een andere route had genomen, ik waarschijnlijk niet was gekomen waar ik nu ben.

En daar ben ik niet de enige in. Daarom neem ik je mee op een rondreis langs alles wat ik de afgelopen jaren heb opgeslagen in mijn digitale notitieboek. Zie het als een pluktuin waar je bloemen uit mag plukken die je mooi vindt. Maak er een prachtig boeket van en vergeet ze niet water en liefde te geven. Grote kans dat ze wortels krijgen en uitgroeien tot jouw eigen prachtige groene oase.

Laat je door al mijn helden inspireren het soms anders te doen. Om niet alles klakkeloos aan te nemen. Niet zomaar te accepteren als iemand zegt dat iets niet kan. Om altijd te zoeken naar een oplossing, zelfs als de hele wereld beweert dat je gek bent.

De enige vraag die dan nu nog resteert, is: Is dit eigenlijk wel een managementboek? Want ik brak maar liefst 27 regels waaraan een managementboek moet voldoen.

Oordeel zelf maar. Mij boeit het niet.

Nu ja, misschien een klein beetje. Ik ben tenslotte ook maar een mens.

